UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložila studentka: Dana Lipenská
Název práce: Postupimská dohoda ve znovusjednoceném Německu

Vedoucí práce: Petr Šafařík (IMS FSV UK)

1. OBSAH A CÍL PRÁCE:

Předložená bakalářská práce se zabývá problematikou expertního a politického hodnocení Postupimské dohody (obecně a specificky ve Spolkové republice Německo). Zaobírá se rovněž rolí, kterou tento akt a jeho různá hodnocení sehrály v německo-polských a zejména v německo-československých, resp. německo-českých vztazích v letech 1989–1997.

Diplomantka si nad velmi složitou právně-historickou materií klade dva cíle: zaprvé přiblížit právní diskuse o Postupimské dohodě na mezinárodní odborné scéně, zadruhé se chce zabývat vnímáním onoho aktu v Německu po roce 1989 (s. 2).

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ:

Dana Lipenská si vybrala velice obtížné téma. Podařilo se jí – z velké části kompilačním přístupem – přiblížit řadu důležitých rysů dané problematiky. Přínosné je, že se několika případech samostatně zabývala relevantními právními prameny. Záběr pojednání se v průběhu přípravy rozšířil nad rámec toho, co ohlašuje titul práce. Úvodní formulace cílů by tomu ovšem měla více odpovídat.
Chvályhodné diplomantčino úsilí je místy snižováno jejím problematickým vyjadřováním, srov. např. neobratnou formulaci dvou hlavních cílů (s. 2).
Úměrně složitosti tématu měla být důkladnější pozornost věnována komentáři hlavních pramenů a odborné literatury. Chybí tu například vyjádření k publikaci „Komu sluší omluva“, z níž studentka několikrát čerpá. Tato kniha zcela postrádá autorské údaje a místy neuvádí řádně zdroje.[1]
V případě polského právního odborníka a politika Alfonse Klafkowského D. Lipenská sice předkládá náběh k reflexi jeho přístupu, ale zmínka o expertově „politické angažovanosti“ je příliš zkratkovitá (s. 3).
V seznamu použité literatury se objevuje článek Václava Pavlíčka a Radovana Suchánka O některých otázkách majetkových nároků v česko-německých vztazích, v práci se na něj ale ani jednou neodkazuje.

Místy studentka používá příliš dlouhé citace (viz např. s. 6, 9, 17–18, 21, 25). Že se tak děje na úkor jejího vlastního výkladu, je velmi patrné kupříkladu v části věnované americkému právnímu expertovi Alfredu de Zayasovi. Zde si Dana Lipenská sice záslužně všímá i ohlasu jeho prací, vlastnímu hodnocení (jakkoliv samozřejmě mohlo být kompilační povahy) se ale

[1] Srov. např. místo, kde je jako odkaz uvedeno „(Podle zdrojů čs. a německého tisku)“ – S. n., Komu sluší omluva – Češi a sudetští Němci: dokumenty, fakta, svědectví. Praha: Erika, 1992, s. 173.

vyhnula a spokojila se jen s uvedením (příliš) dlouhého citátu z knihy Evy a Hanse H. Hahnových (s. 21).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Autokorektuře unikly některé pravopisné nedostatky zejména v psaní interpunkce (např. s. 2, 3) a velkých písmen (kupř. s. 3, 6 či pozn. pod čarou č. 1).
Studentka místy cituje chybně ze sborníků – neodkazuje na jednotlivé stati, jen na celý sborník (např. s. 15).
Adjektivum od sousloví mezinárodní právo zní správně „mezinárodněprávní“, nikoliv „mezinárodně právní“ (s. 2).
Nedostatkem je, že diplomantka si velmi nejednotně počínala ve zkracování bibl. zápisů opakovaně používaných zdrojů, zejména u těch uváděných ne bezprostředně za sebou.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Zvolené téma je, jak již zdůrazněno, velmi náročné. Vyzdvihuji, že D. Lipenská správně identifikovala řadu jeho důležitých aspektů a souvislostí.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

K obhajobě doporučuji, aby se studentka pokusila doplnit *kritický* komentář k několika pro její práci důležitým pramenům a odborné literatuře, k nimž se v příslušné úvodní pasáži své práce takto nevyjádřila.

6. DOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Bakalářskou práci Dany Lipenské doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou *velmi dobře* (2).

Datum: 8. 6. 2014 Podpis: Petr Šafařík